

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΖΩΤΟΣ

ΩΔΗ

ΣΤΟΝ ΕΘΤΑΜΟ

ΑΩΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΩΔΗ ΣΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ ΑΩΟ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΟΝΙΤΣΑΣ
ΑΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 55208
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 27-8-13
ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘΜ. 889 L 207

κωδ. 8265

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

© Ἀπόστολος Ζῶτος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ

Ζωοδόχου Πηγῆς 49-51, 106 81 Ἀθήνα

Τηλ.: 210 32 44 908 – Email: legasb@tellas.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ «ΕΛΕΓΕΙΟΝ»

Ἀβέρωφ 7, 44 100 Κόνιτσα - Τηλ.: 26550 22 698

ISBN 978-960-89063-7-2

ΩΔΗ ΣΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ ΑΩΟ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	
ΚΟΝΙΤΣΑΣ	
ΑΡ. ΕΙΣΑΓΟΓΗΣ	55208
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΟΓΗΣ	27-8-13
ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘΜ.	889 L 207

Κωδ. ΕΠ. 8265

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

8.10.72

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΖΩΤΟΣ

ΩΔΗ ΣΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ ΑΩΟ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΕΛΕΓΕΙΟ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΑΩΟΣ

Χρυσός ξυλοκόπος ό 'Αώος
μέ ένστικτο
λευκές νιφάδες χιονιού
τήν μήνιν όρίζοντας πολυφωνικά τών λέξεων
ήχώ όνειρων

τίς άβατες άφανίζει σελίδες τής βιβλιοθήκης μου
φαντάσματα κουρταλεί
κερί και βοριάδες
τήν όμοιότητα έρωτευμένος τής κοίτης του
χαμένο άστροπελέκι

Στήν ξύλινη σκάλα μέ πανοπλία ύδάτινη
και τό βήμα τό άχραντο
όλο λαγούτα σιωπές πλαγίαυλους

Γραίος και μόνος
μέ μονόκλ
λυρικό άδιάβροχο
έφήμερο άπαγγέλλει όραμα
τήν άπαράμιλλη κλαγγή τής ροής
σύννεφο άπό φωτιά κυριεύοντας
καταρράχτες όνειρου
τή λήθη του.

Αἰχμάλωτος ὁ Ἄωος στήν κάμαρά μου
δυτικούς ἀφουγκράζεται ἀνάπαιστους
νερά χλωρά ἀπόκρημνα
ἴαμβο βοή ἔρημη
ὄχθιες φυσαρμόνικες μονόξυλα ἐλάτου

πού εὐγλωττη γίνονται σιωπή
ἐχεμύθεια
θάνατος

καθώς μέ σοφία καί τρόμο
θελκτικό ξίφος
θερίζει τό κορμί καί τό σύννεφο
πού δελεαστικά χρωματίζοντας
τήν ἐσπέρια καλλοπίζει κεφαλή του.

Τελικά
παράδοξο πράσινο φαντάζει ἐκκρεμές
στό Γράμμο ἀνάμεσα καί τήν Τύμφη
πού ἀπό ρομαντική ταξιδεύοντας ἀγριότητα
ἴσως πνιγεί κάποτε
σέ ἓνα ἐμφύλιο φαρμακερό μελανοδοχείο.

ΚΟΙΤΗ ΑΣΤΕΡΟΕΣΣΑ

Ἐγὼ ναυάγια δέν εὐτύχισα ποτέ πλοίων παλιῶν
μήτε τή μεθυσμένη μποτίλια τοῦ Ρεμπώ
τὴν ἄδολη γραμμὴ τῶν ὀριζόντων

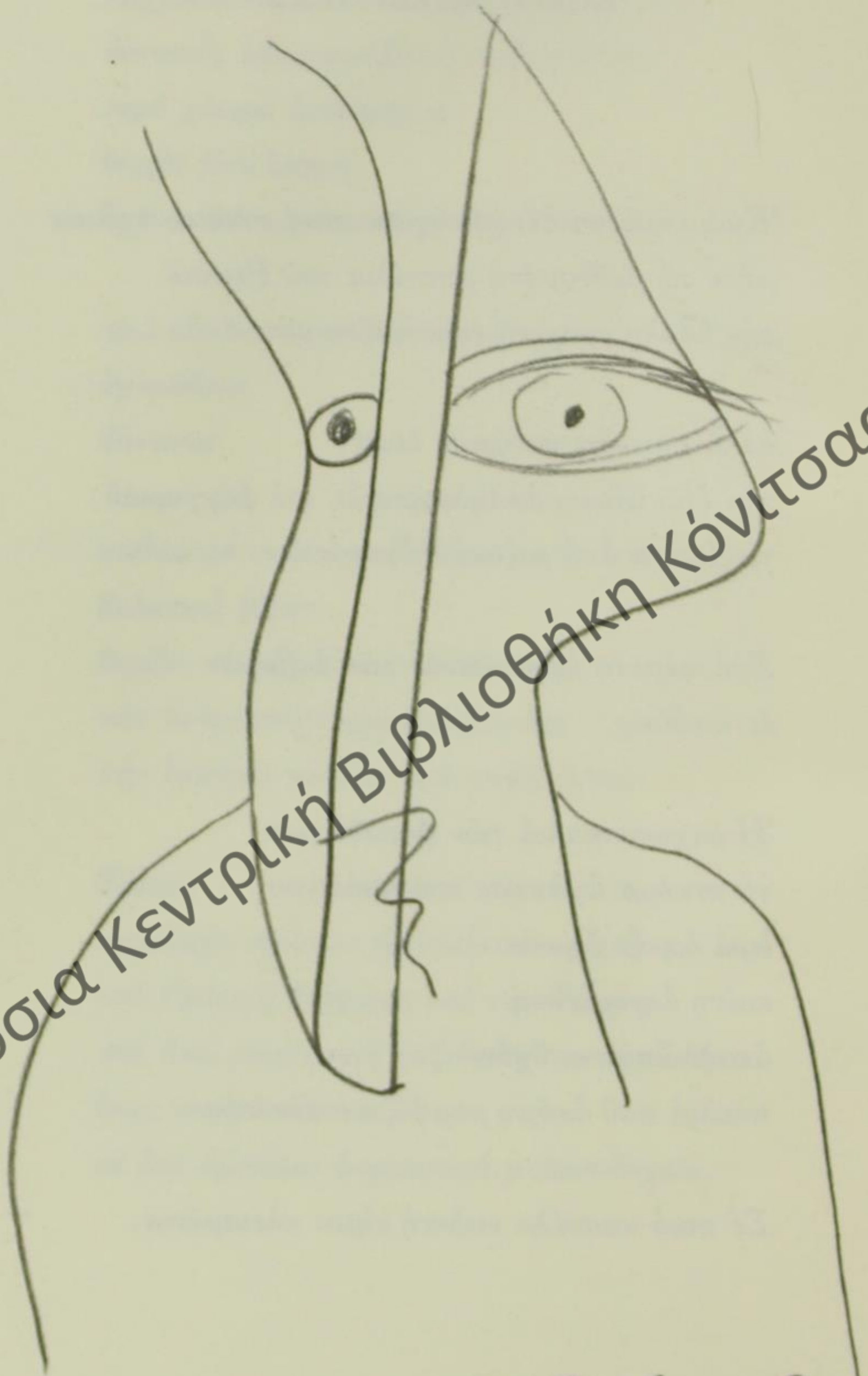
ἀλλὰ κλωνάρι ψιθύρισα ἰτιᾶς
τὴν ἐπικίνδυνη ἀλληλογραφία τοῦ φεγγαριοῦ
τριξίματα ἀπὸ ροζακί Αὐγουστο

Στά πέρατα ἐξορισμένος τῶν ἐκβολῶν
ἐν κινδύνῳ.

Ἡ ραχοκοκκαλιά τῶν ψαριῶν μου
τό πνεῦμα ἀγάπησε τοῦ πράσινου
ἱερά ὄρμην ἔρωτος
κοίτη ἀστερόεσσα
ἀκαλλώπιστες ὄχθες
πουλιά πού ἀκόμη ραμφίζουν σύννεφα·

Σέ ποιὰ κασέλα νυφικὴ εἶμαι κλεισμένος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

5.07.2010

ΛΕΥΚΟ ΣΤΑΦΥΛΙ

Κατακόρυφα είμαι μελαγχολικός του ἔρωτος
μ' ἓνα πένθιμο φῶς
ἀνάκουστο κρότο φρέατος
στήν καρδιά μου
καί τήν ὑπέροχα μιλημένη κορμοστασιά
σ' εὐωδιές ἄγριες
ὑπεροψία ἀπό λευκό σταφύλι.

Μέ μεγάλα βήματα φανταστικά
ρόδα βόσκω καί ἀνεμῶνες
φαλακρές πέρδικες
νέφη τ' οὐρανοῦ
ἐρινύες ἀγγέλων.

Τυφλῶς ἀνεβάζω δειλινά ρήματα
ἄγρια κρούομαι κρίνα
ὄρχηστρες προβάτων
παλίμψηστη τρέλα.

Τά μεσάνυχτα
ἢ παλιά μου ραπτομηχανή
ναῦς γίνεται στούς ὠκεανούς του Λωτρεαμόν
φέρετρο κλίνης

μ' ἄσπρες τρυγόνες μαύρες θήκες βιολιού
ρομαντικά ὀλέθριους στίχους ὑπερρεαλιστῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΙΔΕΑΛΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ

Καθώς τίς νύχτες βυθίζομαι δυτικά
στή μουσική τῶν ὠδῶν
καί τίς κλαγγές τῶν ἐρώτων
ζάχαρη ταΐζω τά σύννεφα
ραψωδίες ρόκ τήν πανσέληνο
τά ξωτικά ἀσφόδελους θανάτου

Θρυλικές νύχτες
μέ σίτου ἄπνοια καί ζωδιακό στά μαλλιά μου
χρυσάφι
πλωτός γίνεται ὁ κόσμος μέ βιολέτας ροές
χτυποκάρδια νεροῦ

Ὁραῖος ἰδεαλιστής τῆς βροχῆς
ἀμάλαγά λάγνος·
ἠνωχέλεια τῆς ἠδονῆς
διεγείρει ἐπί τῆς κλίνης μου
ἀφρόκοπη τήν δόξαν τῶν χειμάρρων

Ἐρωτική καπνίζοντας θλίψη μέ βλέμμα χαμένο
βελάζω κερασιές
ἐνδεκασύλλαβο ὀλοφυρόμενος κατά θάνατον
σέ λυσίκομο τῆς κοιλάδας φεγγάρι πανσέληνο

ἐνῶ τρυγόνα μ' ἀγγίζει ἰδιόμελη
λήγοντος τοῦ Αὐγούστου

Πλησιέστερα τοῦ φθινοπώρου μέ μάτι ἀκαριαῖο
βαθύ γκρί νεύω
σκουριασμένες ροδιές

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΧΤΙΣΜΕΝΗ

Τώρα στή μεσιανή καμάρα
ἐφήμερη μυρίζει λύπη μικροῦ λουλουδιοῦ
εὐωδιά παλιοῦ ξύλου
πέτρας πυρίτιδα·

Ζάπλουτα κυλάνε νερά λυπητερά
σελήνη ὕπτια
ἀόριστα φορτωμένη τῆς αὐγῆς τὴν πρώτην περὶ σφαιράδα·

καί καθὼς ἐχέμυθος ἤχει θυμὸν
ἀηδῶν
ἢ φλάουτο ἐρημίας

τριζόνι σὲ γέλιο ἀναλόγιο

ἀπὸ νερά ὁμορφή
ἀπ' τῆς ἀράχνης τό μαντί
ἐλευθεριώνει τὰ μαλλιά
βουσιαί δένει στή μέση τῆς πεταλοῦδες τῆς Παναγίας
χελιδογένιο βορὰ
ἐφτά σύννεφα θυμωμένα
γοητευτικὲς πληγὲς ἀνεμιάτης

καί μέ τό ρίγος τῶν δαχτύλων
στά βρῦα μέσα καί στά παλιοσίδερα
τήν ἔνοχη κατάνυξη τῆς συκιᾶς
σπάζοντας ξαναθλίβει τό δαχτυλίδι του
σάν ὑάκινθο

μήπως
ἀπαιχμαλωτιστεῖ ἀπό τόν μέγα λίθο.

Τρέμει ἡ ἄλυσος τῆς κνήμης
τά χρόνια τά χειμερινά τοῦ πρωτομάστορα
κυπαρίσσι στόν τάφο του·
ἄγγελοι ἀποροῦν καί διαβάτες
φαντάσματα τῆς ἐρημίας
χθόνιοι παραγοῖ μέ τον σκληρόν ἀσβέστη.

Κέδρα τυφλά σέ θεμέλια βυθισμένα.

Τώρα στό χρώμα του ἐγκαταλειμμένος ὁ ποταμός
σέ πλάγιο ὀλοφυρόμενο ἦχο
σφύριγμα ἀνέμου
ἀψηλάφητη ἡδονή

στά λαγόνια ἀνθίζοντας τῆς Νεμέρτσικας
τή λεηλασία ἔρρεε τῆς ἀποδημίας του
ἕως θανάτου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Ἐσένα δέ σέ πετροβόλησε ποτέ
ἀπό τήν ἄκρη σου ἢ μάνα τοῦ Κίτσου
μήτε ξένο ξενιτεμένο μαντήλι
κατάστικτη ἔβαψε τή ροή.

ἓνα ἀχαλίνωτο εἶσαι εὖ στούς ἄμβωνες τῆς Πίνδου
θάμπος πρωινό
ὀμήλικος τοῦ ἀνέγγιχτου πράσινου
ρήματα καί φωνήεντα εὐφωνα τοῦ νεροῦ
στίς διχάλες τῶν δρόμων ἐχεμυθῆς δορκάδος.

Ἡ μισοκαλυμμένη κνήμη σου
εὐρεῖς διασχίζει κάμπους
καί μιά φωνή παλιοῦ ἀγριμιοῦ
φορτίζει τό κύμα σου
ἀποκαθιστώντας τόν ἐσωτερικό μου διάκοσμο.

Φάντασμα πού ἐνεδρεύει
πλησίον τῆς κλίνης ἠδυπαθῶν γυναικῶν

ἠδονικέ ἐργένη
μέ τή μελαγχολική ὑπόκρουση τοῦ ἀφροῦ
τά κρυστάλλινα κύματα

Νυχθημερόν

πηγάξεις από τό θάνατο

ἐπειδή ὁ ἔρωτας εἶναι ἡ σοφία τῆς ροῆς σου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Ἐκείνη τήν Κυριακή μέσα στή λήθη τῆς φωνῆς της, εἶδα καί ἄκουσα, χιλιάδες ψάρια τοῦ Ἄωου, μετά μανίας νά βάφονται μαῦρα πενθώντας τά νερά. Ἀκαταπαύστως ἔδρεπαν μνήμες τά δάκρυα.

Ψηλά στό τόξο τοῦ γεφυριοῦ, πού ὕψωσε ὡς δῶρο τῆς τέχνης του, ὁ μάστρο-Φρόντζος, ἓνα ἀλλόκοτο φάντασμα πετροβολοῦσε μέ ἀρυτίδωτη ὑπομονή τό φεγγάρι. Ἐξασκημένος στήν περιπολία, ὁ ἀόρατος θίασος τῶν μαστόρων μέ μουδιασμένες αἰωροῦνταν βηματισιές στίς πλάκες. Μύριζε πυρετός θαμμένα τριαντάφυλλα. Ἡδυπαθής ὁ πρωτομάστορας μέ πορτοκαλλί στήθος κι ἓνα συρμάτινο γιλέκο στό ἀρθρικό του κρατοῦσε χέρι κερί καί βοριάδες.

Πρέπει νά φέξω τή διαθήκη τῆς χτισμένης, εἶπε, τήν ἐρημιά, τό φόβο της, τοὺς κρότους πού κατρακυλᾶνε καί τά ὑποὺλα νερά πού νότισαν τήν ψυχή της. Τρώει ἀγριόχορτα, χρόνια τώρα, λευκά χαρτιά. Τά μαλλιά της μοσχοβολᾶνε νυχτερινά σέλινα, ἐνῶ στό στήθος της ἡ σελήνη οὐράνιες ξεναγεῖ εἰκασίες τήν ἀρτιότητα τῆς καμπύλης. Στά χρυσά λαγόνια ἔχει χαλκάδες. Ἡ ὠλένη της σκούριασε πίσω ἀπό τοὺς τοίχους πού σαλεύουν μέ τήν ἀνάσα τοῦ κισσοῦ καί τόν ἔρωτα τῆς καιόμενης κουτσουπιᾶς. Ἀπό τά στήθη της κόκκινα ξεκολλᾶνε πουλιά καί στή διχάλα τῶν ποδιῶν βελάζει ὁ θυμὸς τοῦ θανάτου.

Κάθε βράδυ ἑφτά ωραῖα ἀνάβει ἄστρα, πάνω στά γαλήνια κυλιόμενα νερά, πού τό αἰωρούμενο νοσταλγοῦν χᾶδι τοῦ χεριοῦ της. Ὅμως ἐκείνη τά ἀτίθασα φοβᾶται ἄλογα τοῦ αἵματος, τίς μαῦρες γόβες της, παρότι πνίγει μέ ὀρμή τοὺς ἀγγέλους στίς ἀπειλητικές ρουφήχτρες τοῦ ποταμοῦ.

Στίς κνήμες ἔχει δεμένες λουλουδιασμένες ἰτιές καί τά φλογισμένα χεῖλη καί τά ρουθούνια της μυρωδιές διψᾶνε τῆς νύχτας. Οἱ ἀνεμῶνες τῶν ματιῶν εἶναι ἓνα σύννεφο ἠδονῆς. Τά ὄνειρά μου ἐδέησαν τή μορφή της.

ΑΨΗΛΑΦΗΤΟ

Στοιχειωμένο γεφύρι

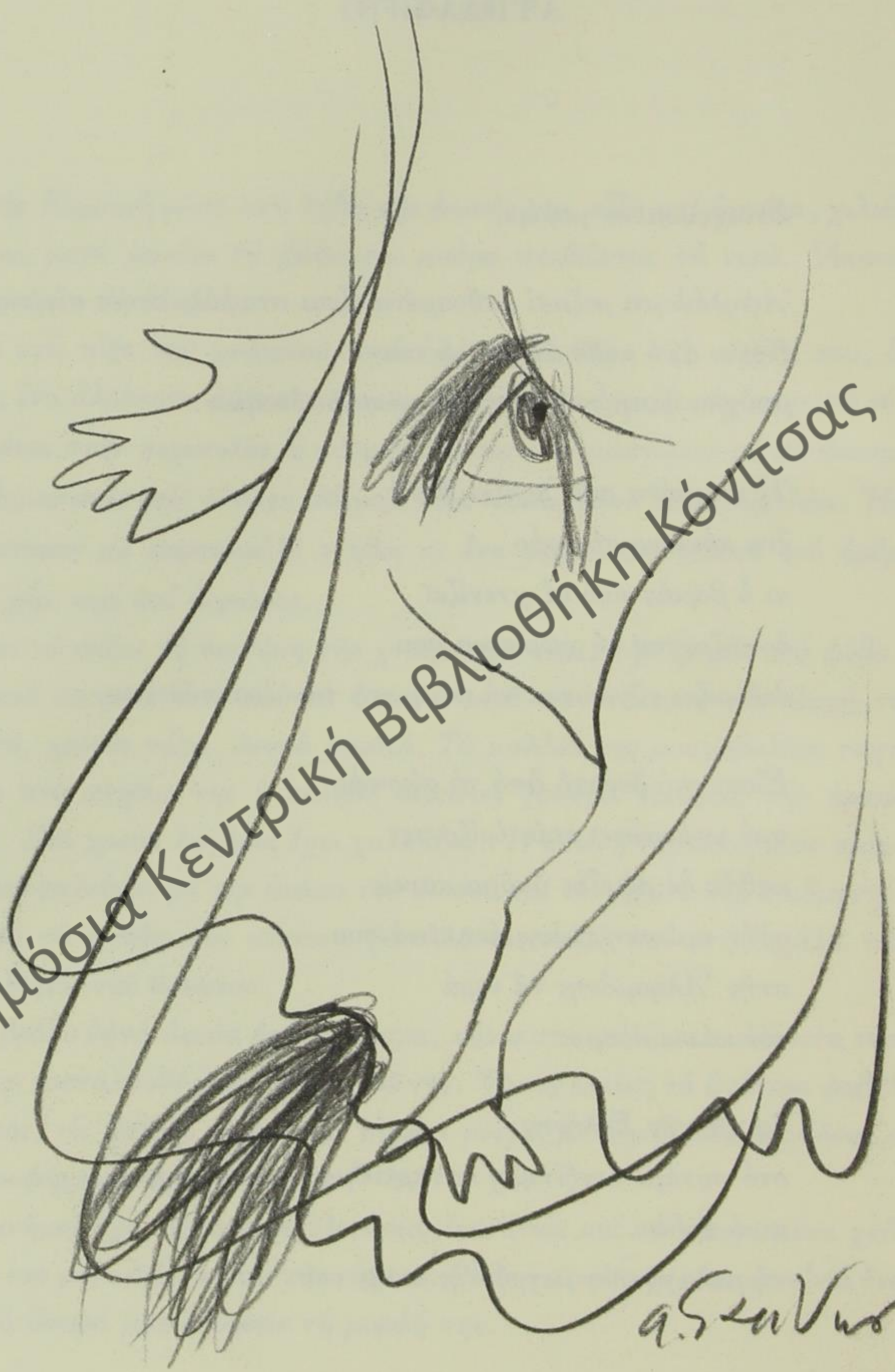
Ἄψηλάφητα ροζακί μεθυσμένο εἶσαι σταφύλι στούς οὐρανοῦς.
Κάτω ἀπό κάθε ἀγκωνάρι σου
μούχλα φυτρώνει θανάτου χρυσάφι ὀνείρων.

Ἡ καμπάνα σου ἄγγίζει ψηλά
ἓνα κόκκινο σύννεφο
κι ὁ βοριάς πού σέ χτενίζει
δροσίζοντας τή χωρίστρα σου
ψιθυρίζει εὐγλωττα τά ψέμματα τῶν ἐραστῶν σου.

Εἶσαι πιά δυνατό ἀπό τὸ σύννεφο
πού γεφυρώνει τοὺς ὀρίζοντες
καθὼς δέ σέ εἶδε ἀκόμα κανεῖς
στήν πρόσαινη τυλιγμένη σκιά σου
στήν Ἀλησμόνης τά νερά
τὸν κάτω κόσμο.

Ἰαμβε τῆς Σελήνης
στό ποτάμι ἀνεξίτηλη καταρκυθμεύοντας ὁμορφιά
ποιό ἀηδόνι
τή μελαγχολία μετρά τῆς σκιᾶς σου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

α.δ.ε.ν.α

ΠΡΑΣΙΝΟΜΑΛΛΟΣ

Στίς χαράδρες ἀποκρημνησθείς τῆς Τύμφης
πεσούμενο ἄστρο
ναυαγισμένος μέσ' στίς λέξεις
πρασινόμαλλος μ' ἀσημένια φτερά·
σέ φῶς θάλλεις πρωιοῦ
ἀναδνόμενος μέσα στό αἶνιγμά σου

πολέμαρχε μέ τίς ἑφτά χίμαιρες
καί δυνατόν ἀέρα
ἐχέμυθα ἠδυπαθῆς στήν ἄπειρη γαλήνη
ἀλλόφρων πλήρης λύπης στίς καίτης σου τό ἄκρον
στίς ὠραίες τοῦ Αὐγούστου βέβηλες νύχτες
φορώντας χωρίς μνησικακίαν τήν γραβάτα σου.

Ἐκδοτος στήν εὐεξία τῆς βροχῆς
σέ κινήμες γυναικῶν
στά νερά σου ἔτελεσφόρησε
περιπαθῶς ἢ λήθη.

Ψαύοντας τ' ὄνομά σου
νεράκι τῆς μέντας πίνοντας τά φωνήεντα
ἄγιασα μουγγός νά σέ περιμένω·
ὅμως ἐσύ ἀνένδοτα ἔναντι

μουσικῆς κυλοῦσες

παραδίνοντας τὴν κοίτη σου στή μελαγχολία τῆς ροῆς
τά νερά ἀδέξια στή Σελήνη.

Βοή τῆς ὑπαρξῆς μου
μέ τὴν ρομαντική ἠχώ σου ἀκόμη λαξεύω αἰσθήματα
ἀνίατες καρδοκῶ προσδοκίες.

Ἄκαταπαύστως διαρκοῦσε μέσα μου
ἄτακτος ὁ καρπασμός
τῶν νερῶν καί τῶν στίχων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΧΟΡΟΣ

Παλικάρι

μέ τό ἀριστερό παίζοντας ἀπρόσεχτα

στήθος τοῦ κάμπου

ὄχθες σπαθόχορτα καλαμιές

μελίρρυτε ἀρχιτέκτονα τῶν λαχανόκηπων

ἐραστή τοῦ ἀόριστου κινδύνου

στίς πρωινές ἀντιφεγγιές τῶν μπαχτσέδων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΜΑΝΤΑΤΟΦΟΡΟΣ

Μαντατοφόρος μέσα στην άγρια μοναξιά κάτω απ' τ' άστρα
έν άκρα έρέμβασες εύλαβεία τή δαπανηρή έσπέρα σου
μέ τήν έχεμύθεια πού κράτησε
ό νεκρός τά όνειρά του·

έπαιξες έρωτα

τίς έποχές γυαλίζοντας στην άμμο.

Τώρα νά περιδιαβάσεις σέ βλέπω

καί στή λάγνη νά ξοδεύεσαι κοίτη σου

σάν χρυσού κοίτασμα

στό στήθος γυναικών.

Τό πνεύμα τής ροής σου

μ' άπίστευτη βρεγμένο στην Πανσέληνο

παραμυθία

δροσιās αϊφνίδια καλοσύνη

ήχώ έκταμιεύει πρίγκιπος

κυανό εϊκόνισμα.

Τά γεφύρια σου όδυρμούς μέ πετροβολούν

κάθε χαλίκι σου

αιχμηρά μέ πληγώνει

ανάπαιστη είσαι ύδρία πού μέσα της

λούζεται ό 'Ηνίοχος.

Σ' αντανάκλαση
σέ γνωρίζω φωτός
ώραία φωνήεντα
θήραμα ἐν τῇ ἀσεβείᾳ μου λυρική θεότητα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΜΟΝΗΡΗΣ

Θάθελα νά περιπλανηθῶ στὰ ὄνειρά σου τίς νύχτες
Μονήρης

πλήρης δακρύων μέ ὄψεις μαχαιριῶν

ὅταν τόν ἄγριο αισθάνεσαι Παράδεισο τῆς ἡδονῆς·

δέν ἔχεις πέρατα καί ἐκβολές

δέν ἔχεις τύψεις

πάρεξ τό ρεβόλβερ στόν κρόταφο ενός οὐρανοῦ τόξου·

σάν ἄστοχη ξανάρχεται ἐπιστροφή

ἢ ἡχώ τοῦ ποταμοῦ

ἀπό ἓνα ξεχασμένο ἀστροπέλεκτι

Ἰούλιο καί μόνο.

Ρομαντικά ὀλοφύρεται στούς ὀρίζοντες

ξαγριεμένος τῆς ροῆς

τῆ μορφή κυλώντας τοῦ σύννεφου

σέ διάτρητες πεδιάδες·

κι ἀπό ὄνειρο κυανό θρυλοῦσε ὁ κύκνος

στό παιχνίδι τῶν νερῶν τό μέσα κάλλος.

Μεθυσμένη μποτίλια ενός τελεσίδικου ἀγιασμοῦ

φαρμάκι τοῦ φρέατος ἢ νέκταρ τῶν ἀγγέλων.

Δέν εἶσαι ἄτρωτος.

5.07.2015

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Τό πράσινο φορώντας κοστούμι τοῦ Ἀχιλλέα.
Στήν φτέρνα μου κυανή γραμμή
αἰσθάνομαι τήν πληγή.
Στήν παλάμη ἄγραφη μοίρα.
Κι ἄν δνοφερή ἡ θάλασσα
κι ὁ ὀρίζοντας τῆς ἐκβολῆς τυγχάνει
ἐσένα ἡ καρδιά σου αἰεὶ καί νῦν
γιασεμί αἰείφωτα ἐρωτική φαντάζει.

Υ.Γ.

Ὁ Πρωτομάστορας
ἀπέθανεν ἐπὶ τῆς κλίνης του
σέ ἐργαστήριον οἴνου
μέ ρόγες ἀπό σταφύλι ροζακι
καί ραπτομηχανήν οὐράνιου τόξου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΣΕΛΗΝΗ

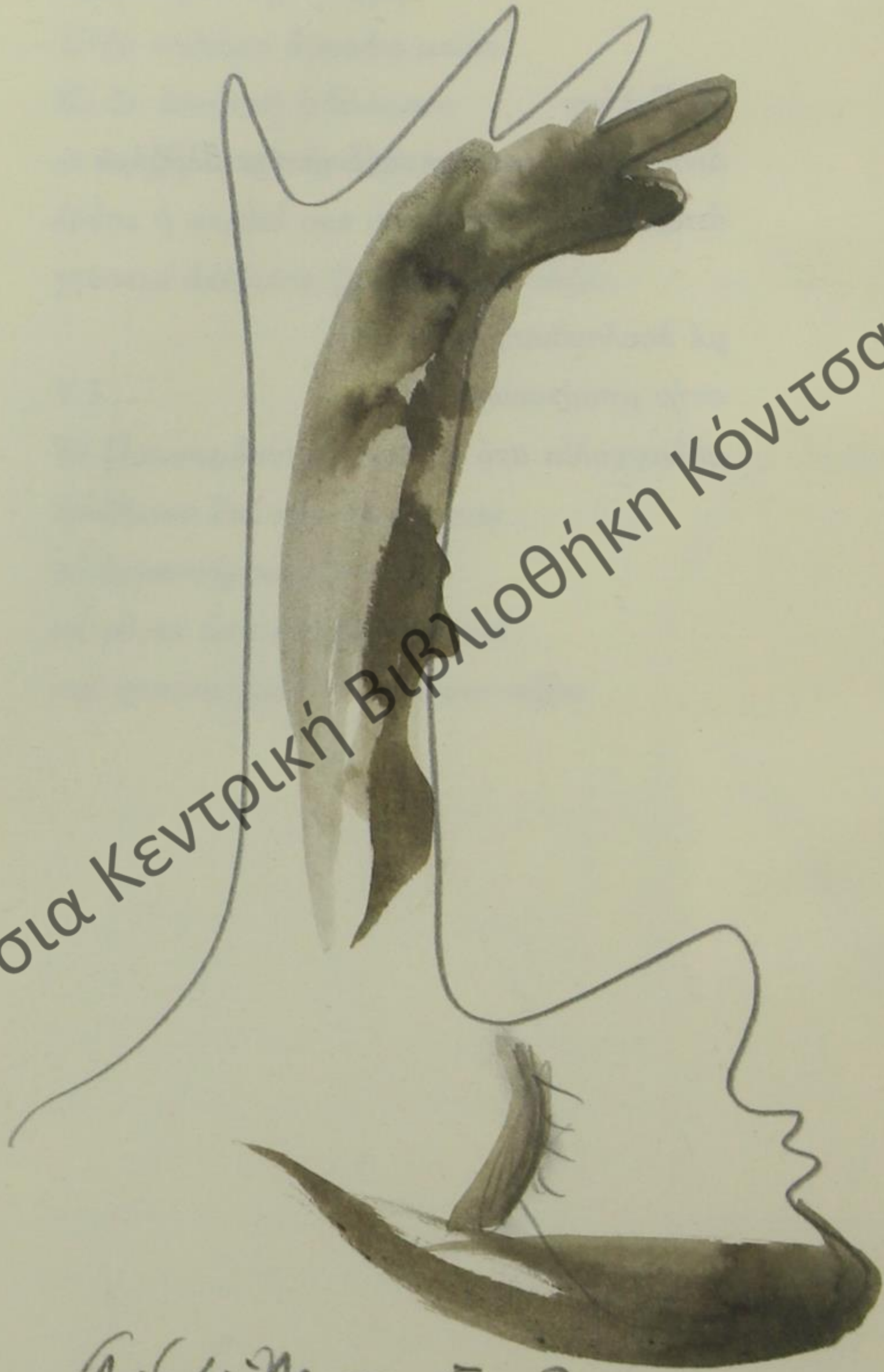
Η Σελήνη

*ἀνοιγοκλείνει τὰ μεταξένια της βλέφαρα
ἀπορώντας ἂν ἔρχεσαι*

*μέ λουλουδιασμένη ἰτιά
στήν μπουτονιέρα σου
μελαγχολία στό χεῖλος.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Α. Σ. Κόνιτσα 5-07

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ

Σφυρηλάτησες τίς νύχτες μου μία μία.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΣΚΟΤΑΔΙ ΕΥΛΥΓΙΣΤΟ

Τά δάχτυλά μου ἀκοῦν τή μουσική τοῦ ξύλου
ὄρχησιν ἀφῆς
σκοτάδι εὐλύγιστο
φωνήεντα σπάζουν εὐωδιές
καί στό μετάξι τοῦ ἔρωτος
μέ μάτια ζαρκαδιοῦ τῆς Τύμφης
βλασταίνω.

Κλαγγές ἀδημονῶ χρωμάτων
ἀκαλλώπιστο πράσινο·
πάγχρυσος βυθίζομαι μαῦρες ὀλισθαίνοντας
πεταλούδες
γαλάζιο ὕπνο
χιόνι τοῦ καλοκαιριοῦ.
Πίνω ἕνα δίσεκτο δηλητήριο
ἥλιο τά μαῦρα σταφύλια.

Ὁ Αὐγουστος εἶναι ἡ ἐπωδός μου.

Οἱ νύχτες μου ὀλοφύρονται βάλς
αἰωρούμενο μελαγχολοῦν θάνατο
μέ περιπάθεια μικραίνουν τό χρόνο·
θερίζει ἡ λόγχη ζοφώδη Πανσέληνο

ξύλα τρέχουν πνευστά ὕπουλα ἐλάφια.

Ὅ,τι ὑποφέρω γίνεται ἡδονή
ὁ πόθος μου μέ πληγώνει.

Ἔχω τίς κνήμες δεμένες οἰνόπνευμα
περόνες λύπης
ἀσήμι γιαννιώτικο·
τό κορμί μου βυθίζεται στό σκοτάδι
τήν αἰδῶ πίνοντας τῶν δαχτύλων
μικρές ἀνθισμένες λεπτομέρειες
προοίμιον φιλοκαλεῖ πάθους
ἀναΐδεια εὐωδιᾶς

Δέν ἔχει ρόδα καί κανίστρα
μόνο ρουφήχτρος τό φεγγάρι
θάνατο
ἀσιατικές φουρκέτες.

Κόκκινες κοχλάζουν κουτσουπιές οἱ ἄγγελοι.

ΕΧΕΜΥΘΑ ΡΗΜΑΤΑ

Μάντης είσαι τῆς μελαγχολίας
στό ἔκκρεμές τοῦ κενοῦ
γλωσσάριο τῶν σκοταδιῶν
κάλυκες ρόδων σαλπίζεις ἀνιάτες ὁμορφιές
γαλαζόπετρες νότες ναπάλμ
ἴσως κόκκινο ἄλιωτο
ἐμφύλια ὅσῳ στοῦς τάφους τοῦ χόρτου.

Ἄδᾳκρυτε φυγά τῆς Πανσελήνου
μέ χρυσό ταξιδεύοντας κέρας
αἶμα πουλιῶν
πίσω ἀπό τή γραμμῆ τοῦ ὀρίζοντος

ἢ ἐπιληπτική πείρα τῶν χεριῶν σου

εὐγλωττα ἀδημονεῖ θάνατον
κνήμες μαρμάρινες
σπείρες θυμώνοντας μελισσῶν
ποδοβολητό φρέατος
νίκελ καί γιασεμί σέ ζωγραφιστό δεῖλι.

Μελαγχολικό μῶβ λουλούδι τῆς οὐτοπίας

Ἡ ρεντικότητα σου
στὶς ἐσπέρες σχινοβατεῖ τῆς λήθης
μέ τοῦ ὀρίζοντος τὰ πῖο δύσβατα σύννεφα

Τό φεγγάρι
σά χειμωνιάτικος γλείφει λύκος
τό ἀλάτι τῆς ὠλένης σου

Ρομαντικά πρᾶο τό βλέμμα σου σάν ὀκαρίνα.

Ἐπέροχε ἄντρα
ἀπό τήν πολλή βλασταίνεις μνήμη τοῦ πένθους
τά ἐχέμυθα ρήματα
ἀμύριστα ἀναφιλητά
ἀρώματα πεύκης
τόν ἀνεπαίσθητο
καθώς ψυχανεμίζεσαι νόστο βλεφάρων
ρομαντικῶν γυναικῶν

Καί ξανά πάλι καί πάλι
μαύρη ξανοίγεσαι τριήρης ὀνείρων
σελήνη πανσέληνος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

510764000

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

ΧΩΜΑΤΑ ΠΟΙΗΤΩΝ

Ἐλεγείον, Κόνιτσα 1985

ΠΕΠΛΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

Ἐλεγείον, Κόνιτσα 1987

ΑΜΥΘΗΤΑ ΧΕΡΙΑ

Στιγμή, Ἀθήνα 1999

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΔΩΡΑ

Πλανόδιον, Ἀθήνα 2003

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΔΩΡΑ ΑΠΟ ΑΜΥΘΗΤΑ ΧΕΡΙΑ

Ἐκδόσεις τοῦ Φοίνικα, 2004

ΠΝΕΥΣΤΟΣ ΚΙΜΜΕΡΙΟΣ

Ἐκδόσεις τοῦ Φοίνικα - Ἐλεγείον, 2006

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Ἄωος	7
2. Κοίτη Ἀστερόεσσα	9
3. Λευκὸ σταφύλι	11
4. Ἰδεαλιστῆς τῆς βροχῆς	13
5. Χτισμένη	15
6. Σοφία ροῆς	18
7. Χάδι	20
8. Ἀψηλάφητο	21
9. Πρασινόμαλλος	23
10. Χορός	25
11. Μαντατοφόρος	26
12. Μονήρης	28
13. Σελήγη	31
14. Ἰσπερόγραφο	33
15. Σκοτάδι εὐλύγιστο	35
16. Ἐχέμυθα ρήματα	37

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΖΩΤΟΥ

ΩΔΗ ΣΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ ΑΩΟ

ΜΕ ΔΥΟ ΚΟΛΑΖ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ

ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΦΑΡΙΔΗ

ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΕ 77 ΑΡΙΘΜΗΜΕΝΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

ΣΕ ΧΑΡΤΙ LINEAR 120 ΓΡΑΜΜ.

ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 2007

ΕΚΔΟΘΗΚΑΝ ΕΠΙΣΗΣ 700 ΑΝΤΙΤΥΠΑ

ΜΕ ΧΑΡΤΙ ΣΑΜΟΥΑ 120 ΓΡΑΜΜ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ

Ζωοδόχου Πηγής 49-51, 106 81 Αθήνα

Τηλ.: 210 32 44 908 – Email : legasb@tellas.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ «ΕΛΕΓΕΙΟΝ»

Άβέρωφ 7, 44 100 Κόνιτσα - Τηλ.: 26550 22 698

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

55208

KON